

Referèndum confús

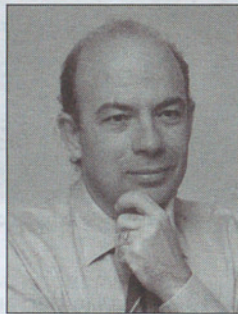
Coincidint aquesta columna quinzenal amb la vigília del referèndum per al tractat de la Constitució Europea, es fa quasi inevitable opinar sobre aquesta consulta popular, encara que no per promoure un determinat posicionament de vot, si no per comentar l'escenari de confusions que entenc s'ha creat, innecessàriament, al voltant d'aquesta convocatòria. Vegem-ho si més no:

Per què no ens van demanar l'opinió per adherir-nos a la Unió Europea - que suposo era el més important - i en canvi ara, que només es tracta de l'adhesió a un acord entre els Estats membres d'aquesta Unió, sí que ho han?. No creieu que hauria estat més clarificador poder votar a favor de formar part de la U.E., abans de fer-ho sobre una suposada Constitució?. Si hagués estat així, estic convençut que Catalunya hauria participat massivament a favor d'aquesta realitat geogràfica, política, econòmica i social que nomenem Europa, i ara ningú podria posar en dubte l'europeisme d'aquells que legítimament no els convenç aquest Tractat. Aquests dies, per tant, podríem debatre amb més profunditat les bondats o els defectes d'aquest Tractat i no caldria qüestionar allò que és i ha estat una evidència, ara i sempre: que som i volem seguir essent Europeus!!!

I seguint en la confusió en la que ens han volgut instal·lar, si el que farem diumenge es participar en un referèndum, per què tots els partits polítics intenten treure profit de la consulta, com si estiguessin celebrant unes noves eleccions?... Els uns l'encaren, sembla que buscant guanyar en legitimitat, com un plebiscit a favor dels qui governen. Els altres, que ja els hi va bé que el Tractat resulti aprovat, esperen

que la participació sigui baixa i el resultat quedi una mica enterbolit per poder criticar la precipitació o, fins i tot, l'innecessari de la consulta. I els que promouen el vot en contra esperen poder aglutinar aquell vot crític amb el sistema i evidenciar d'aquesta manera el seu fet diferencial vers els grans partits estatals, oblidant que amb aquesta posició estan transmeten la mes gran de les confusions ja que difereixen, precisament, d'aquells amb qui governen conjuntament... Estar clar que a tots, amb major o menor grau d'implicació, sembla que el que menys els importa és Europa i afronten la consulta en clau interna. Així, hem pogut contemplar com durant els dies de campanya, les crítiques i desqualificacions vers l'adversari han estat una constant i en canvi, d'Europa i de l'articulat al que ens conviden a adherir-nos, se n'ha parlat molt poc.

Vull creure, encara que em costa, que tot i les grans mancances lingüístiques, nacionals i socials d'aquest Tractat, a Europa li convé la seva aprovació, si més no perquè no quedi frenat el procés de construcció conjunta d'aquest importantíssim espai de col·laboració, però del que sí estic convençut es que actuacions políticament manipuladores i demagògiques com les de tot el procés que ha envoltat aquest confús referèndum, no ajuden gens a què el projecte de la unió europea enganxi entre els ciutadans. I això és el que, finalment, hauria d'estar en joc aquest diumenge...

⇒ RAMÓN DAVÍ

Per què cal votar No?

ICV és l'única formació que ha decidit el no després d'haver fet un referèndum intern. Nosaltres ens hem llegit la Constitució i per tant podem afirmar que votar no és coherent amb ser d'esquerres i catalanista, el que no és normal és no haver tingut debat intern, especialment quan es tracta de forces d'esquerres.

El tractat constitucional europeu és un millor tractat per 25 estats, però una mala constitució per 400 milions de ciutadans i ciutadanes. Una constitució ha de servir per millorar les condicions de vida de la gent, l'actual text no tan sols no ho garanteix sinó que està sols al servei del poderosos, al servei del capital. Si voleu saber què és el que se'ns proposa, tan sols fa falta escoltar a la dreta radical europea, les declaracions de Berlusconi, Aznar...

El tractat no supera els déficits socials, ecològics i nacionals de la Unió Europea. Consolida els elements més negatius de l'Europa d'avui, malgrat alguns elements positius, pesen més els negatius.

ICV-EUA diem no per quatre raons:

- Perquè les institucions europees encara no són plenament democràtiques. El poder està en mans dels Estats, en definitiva en molts casos al servei de les multinacionals i de la globalització en el seu aspecte més negatiu.

- Perquè no garanteix l'Europa social, mentre consolida l'Europa dels diners. L'Europa de l'euro és una realitat, l'Europa social només són bones

paraules.

- Perquè no afirma una Europa independent dels EUA que sigui un factor de pau i de regularització. El Tractat cita 19 vegades la paraula Militar i 8 la Pau.

- Perquè no reconeix les realitats nacionals dels diferents pobles, només reconeix els estats ja existents. On són els drets de les nacions com Catalunya, i el seu dret a l'autodeterminació?

⇒ Jaume VERNET i MEJÁN
President Comarcal d'ICV
valles-oriental@icv.org

Davant l'engany qui diu que el no ens farà anar enrera, diem que el no és útil: El no farà que siguem escoltats pels estats (com a catalans i catalanes, com a persones treballadores); El no és canviar Europa, és anar endavant; El no europeista té més força per canviar Europa que el sí continuista; Un no per fer girar Europa cap a l'esquerra, un sí perquè tot quedi igual; El sí tanca el procés de construcció europea, el no manté la porta oberta.

Volem guanyar, però fins i tot en el cas de perdre, si el no obté un bon resultat, la idea d'una Europa social i ecològica serà més forta que abans del referèndum. Serà necessari que el Govern tingui en compte que hi ha una part important de la ciutadania que vol una Europa més social i democràtica, i que són crítics amb l'actual construcció europea.

Si tu creus en Europa, si vols una Europa més social, més democràtica, en definitiva si el que vols és una Europa més d'esquerres i catalanista, participa al referèndum i vota a favor d'Europa amb un no al tractat constitucional.

LA ULTIMA CARTA

Realismo o previsiones alarmistas

Suelo huir de los agoreros de grandes catástrofes. Especialmente cuando se habla de la capa de ozono, de la extinción de las especies, del deshielo y la elevación de las aguas, de la escasez de recursos energéticos o alimenticios, de "explosiones demográficas", o del calentamiento del planeta. Algo de verdad puede haber en algunos casos, pero muchas veces se exagera tanto que son mentiras. ¿Cuántos años hace que hemos oído que el mar Mediterráneo estaba a punto de morir? Para rematarlo se hacen previsiones a veinticinco o cien años vista, esto recuerda las predicciones imposibles de verificar que hacen las pitonisas.

Esta semana se ha presentado por la ministra Cristina Narbona, el informe sobre el cambio climático en España. Este informe oficial prevé una subida de temperatura en verano de hasta 7 grados para ¡dentro de cien años! (a 0,7 grados cada 10 años) ¡Bravo! Excelente ejemplo de superficialidad y de alarmismo. ¿Quién puede saber lo que ocurrirá más allá de diez o, quizá, doce años? Estos temas están sometidos a numerosas influencias que pueden cambiar.

Aún recuerdo, cuando era pequeño, las negríssimas previsiones sobre el futuro de la humanidad. Eran los primeros años setenta, había estallado la crisis del petróleo, los intereses comerciales para difundir los anti-conceptivos eran muy fuertes y la guerra fría estaba en pleno apogeo. Algunos informes de importantes organizaciones dependientes de la ONU, eran muy pesimistas. La falta de alimentos, el crecimiento de la población y, principalmente, las limitadas reservas energéticas eran peligros muy destacados.

Como descubre el Dr. Julen Simon, ya hace unos años en el excelente libro "El último recurso", las previsiones fatalistas sobre el futuro de la humanidad no se habían cumplido. De una posición alarmista pasé a una más optimista al ver que, una tras otra, las predicciones no se confirmaban por la realidad. Con los años, a pesar de su uso, las reservas energéticas aumentan; a pesar de las enfermedades y de la contaminación la esperanza de vida de las personas aumenta; a pesar de aumentar el consumo, la producción alimenticia crece más y tenemos excedentes, el crecimiento de la población no es el problema, sino la falta de recambio generacional. En un valiente ejercicio de sinceridad y realismo, este demógrafo judío, cambió su postura.

⇒ XAVIER SOBREVÍA